

ΜΑΝΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

Ελληνίδα αγωνίστρια της ελληνικής επανάστασης

Γεννήθηκε το 1796 στην Τεργέστη

Πέθανε τον Ιούλιο το 1848 στην Πάρο πάμφτωχη γιατί είχε ξοδέψει όλη της την περιουσία για την επανάσταση.

Ήταν μια όμορφη γυναίκα αριστοκρατικής καταγωγής, μεγάλωσε σε μια μορφωμένη και πλούσια οικογένεια.

Οργάνωσε την εξέγερση των κατοίκων της Μυκόνου και διέθεσε πολλά χρήματα για τον εξοπλισμό και για τα έξοδα των πλοίων και έλαβε μέρος σε επιχειρήσεις εναντίον των Τούρκων.

Επειδή γνώριζε γαλλικά έγραψε μια συγκινητική επιστολή προς τις γυναίκες της Γαλλίας, ζητώντας τους να βοηθήσουν στον αγώνα.

Αρραβωνιάστηκε με τον Δημήτριο Υψηλάντη, ο οποίος ήταν αγωνιστής της επανάστασης και πολιτικός.

Όταν ο πόλεμος τελείωσε, ο Ιωάννης Καποδίστριας της έδωσε τον βαθμό του Αντιστράτηγου επί τιμή και της πρόσφερε μια κατοικία στο Ναύπλιο, όπου και μετακόμισε.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής της έζησε στην Πάρο ολομόναχη, ξεχασμένη από όλους και πάμφτωχη.

Ξεχώρισε για την γενναιότητα και την αυτοθυσία της. Αυτός είναι και ο λόγος που την θαυμάζω!!!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

Έλληνας στρατηγός, ήρωας της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.

Γεννήθηκε περίπου το 1780. Πληροφορίες αναφέρουν ως τόπο γέννησής του το χωριό Σκουληκαριά της Άρτας ή το χωριό Μαυρομάτι, στους πρόποδες των Αγράφων προς τη μεριά της Θεσσαλίας.

Πατέρας του ήταν ο αρματωλός Δημήτρης Ίσκος ή Καραΐσκος γι' αυτό επικράτησε να τον ονομάζουν Καραϊσκάκης. Η μητέρα του, μετά τον θάνατο του άντρα της είχε γίνει καλόγρια, γι' αυτό ο Καραϊσκάκης ήταν γνωστός και ως: “ ο γιος της καλογριάς”.

Από μικρό παιδί εκπαιδεύτηκε στα όπλα και έγινε κλέφτης στα βουνά της Ηπείρου, πολεμώντας τους Τούρκους μαζί με τον ηρωικό Κατσαντώνη. Αργότερα έπεσε στα χέρια του Αλή Πασά και φυλακίστηκε στα Ιωάννινα. Ο Αλή Πασάς εκτιμώντας τις πολεμικές ικανότητες και το θάρρος του Καραϊσκάκη, τον ελευθέρωσε τον εκπαίδευσε στρατιωτικά και τον είχε στην υπηρεσία του ως αρματωλό και του έδωσε πολλά προνόμια. Όταν ο Αλή Πασάς, το 1820, σκοτώθηκε από τον στρατό του Σουλτάνου, ο Καραϊσκάκης με τους άνδρες του, μπήκε πλέον στις δυνάμεις των Ελλήνων Επαναστατών κατά των Τούρκων.

Κατά τα χρόνια της Επανάστασης, η πολεμική του δράση ήταν έντονη, οι μάχες και οι νίκες του κατά του στρατού των Τούρκων αμέτρητες, γι' αυτό κέρδισε επάξια και το αξίωμα του Αρχιστράτηγου από την τότε Ελληνική Κυβέρνηση.

Κατά την 22 Απριλίου του 1827 και ενώ ήταν βαριά άρρωστος πήρε μέρος σε μάχη με τους Τούρκους σε περιοχή του Πειραιά κοντά στο Φάληρο, όπου και τραυματίστηκε βαριά από σφαίρα.

Πέθανε στις 23 Απριλίου του 1827 ανήμερα στην γιορτή του και τάφηκε στο Ναό του Αγίου Δημητρίου στην Σαλαμίνα.

Όλη του τη ζωή ο Γεώργιος Καραϊσκάκης την πέρασε πολεμώντας τους Τούρκους και συνέβαλε απεριόριστα στον αγώνα των Ελλήνων για ανεξαρτησία, γι' αυτό τον τιμώ και τον θαυμάζω, όπως και όλοι οι Έλληνες.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΥΛΙΟΣ

Ο Ερωταλός Καραϊσκάκης γεννήθηκε
 το 1782 και πέθανε το 1827.
 Ο γιος γεννήθηκε δεν έχει ετα-
 κολοβή ανήκει στην οικογένεια
 της Αρεάς ή στο Μουσουλμανικό
 της Κωνσταντινούπολης.
 Παράκαμψή σας, αναφέρει τις μέρες
 όπου πήρε μέρος ο Καραϊσκάκης:
 στην πολιορκία της Αρεάς, στην μάχη
 του Αγίου Βασίλειου, στην μάχη του
 Κουμπουλί, στην πολιορκία της Ακρο-
 πολιάς, στην μάχη της Αράκων, στην
 μάχη στο Πέριτσιον.
 Το τέλος του ήρθε καθώς
 ήταν αρρωστος πήγε στον
 πόλεμο και μια σφαίρα τον
 τραυμάτισε. Τότε πήγε στο
 στρατόπεδο στο Πέριτσιον αλλά
 δεν μπορούσε να σωθεί και πέθανε
 σε ηλικία 45 ετών.

Βίκτωρ Βλάχος

Γεώργιος Δικαίος ή Παπαφλέσσας

Γεννήθηκε στην Πολιανή Μεσσηνίας το 1788 και πέθανε στο Μανιάκι Μεσσηνίας στις 20 Μαΐου 1825.

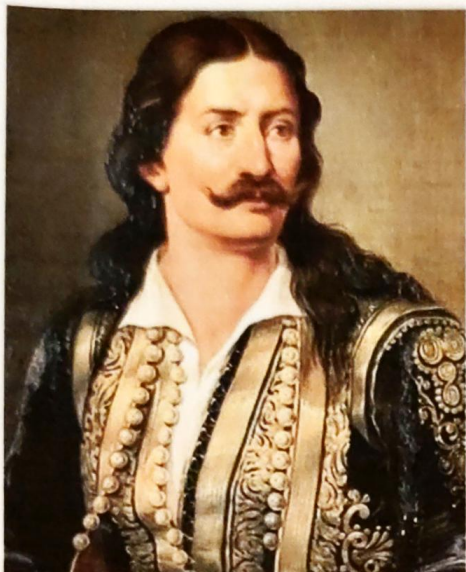
Μυήθηκε στη Φιλική Εταιρία από το 1818.

Παρορμητικός χαρακτήρας, μαχητικός, ατρόμητος. Ανακατεύτηκε και με την πολιτική. Όταν κατάλαβε ότι η διαμάχη, η διχόνοια ανάμεσα στους πολιτικούς και τους οπλαρχηγούς θα φέρει την καταστροφή, άφησε την καρέκλα του υπουργού και επέστρεψε στις μάχες.

Έπεσε ηρωικά στο Μανιάκι πολεμώντας τα στρατεύματα του Ιμπραήμ.

Ιοκάστη Μάζη

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ

Ένας από τους Έλληνες ήρωες - οπλαρχηγούς της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.

Γεννήθηκε το 1788 στην Άνω Μουσούνιτσα της Φωκίδας (σήμερα το χωριό ονομάζεται Αθανάσιος Διάκος) και κατ' άλλους στη γειτονική Αρτοτίνα, απ' όπου καταγόταν η μητέρα του.

Το πραγματικό του όνομα ήταν Αθανάσιος Γραμματικός ή κατά άλλους ήταν Αθανάσιος Μασσαβέτας.

Δολοφονήθηκε από τους Τούρκους με άγριο τρόπο (σουβλίστηκε) στις 24 Απριλίου 1821.

Στάλθηκε από τη μητέρα του στο μοναστήρι του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου στην Αρτοτίνα Φωκίδας για την εκπαίδευσή του. Λόγω της αφοσίωσής του στη χριστιανική πίστη έγινε πολύ γρήγορα διάκος.

Σύντομα εγκατέλειψε την καλογερική, όταν σκότωσε ένα Τούρκο και Έτσι αναγκάστηκε να φύγει στα κοντινά βουνά και να γίνει κλέφτης.

Ο Διάκος, ορκίστηκε να εκδικηθεί για τον θάνατο του πατέρα του και του αδερφού του από τους Τούρκους.

Διακρίνεται σε διάφορες συγκρούσεις με τους Τούρκους.

Στην μάχη της Αλαμάνας, ο Διάκος πολέμησε γενναία αλλά επειδή οι Τούρκοι ήταν περισσότεροι τραυματίστηκε και αιχμαλωτίστηκε.

Προτού ξεψυχήσει ο Διάκος, είπε:

Για ιδές καιρό που διάλεξε

ο χάρος να με πάρει

τύρα π' ανθίζουν τα κλαδιά

και βγάζει η γης χορτάρι

Θαυμάζω τον Αθανάσιο Διάκο επειδή ήταν σε όλες τις μάχες γενναίος και δεν εγκατέλειπε τους συντρόφους του.

Παναγιώτης Μπέζας

ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΤΣΑΤΟΥΡΑ

Δ1

2^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΝΕΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

Καπετάνισσα του επαναστατικού αγώνα του 1821

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη, στις 11 Μαΐου το 1771

Πέθανε στις 22 Μαΐου του 1825 στις Σπέτσες από δολοφονία

Η Μπουμπουλίνα παρόλο που είχε καταγωγή από την Ύδρα γεννήθηκε μέσα στις φυλακές της Κωνσταντινούπολης. Όταν πέθανε ο πατέρας της μετακόμισε με τη μητέρα της στην Ύδρα και τέσσερα χρόνια αργότερα στις Σπέτσες.

Όταν η Λασκαρίνα μεγάλωσε παντρεύτηκε δύο φορές. Την πρώτη απέκτησε τρία και την δεύτερη άλλα τρία παιδιά και οι δύο της άντρες πέθαναν. Αυτοί οι δύο άνθρωποι της αφήσανε μεγάλη περιουσία.

Με αυτήν την περιουσία η Μπουμπουλίνα αγόρασε πολλά πλοία που τα χρησιμοποίησε στην Ελληνική Επανάσταση.

Θαυμάζω την Λασκαρίνα γιατί ως γυναίκα όχι μόνο έγινε καπετάνισσα αλλά πήρε μέρος στην επανάσταση και πολέμησε γενναία τους Τούρκους.

ΙΩΑΝΝΑ ΞΗΡΟΧΕΙΜΩΝΑ Δ1

«ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ» Η ταυτότητα του ήρωα της ελληνικής επανάστασης που θαυμάζω.

Η Λασκαρίνα "Μπουμπουλίνα" Πινότση ήταν Ελληνίδα ηρωίδα της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Πιθανότατα, υπήρξε η πιο σπουδαία γυναίκα που έλαβε μέρος στην επανάσταση. Μετά θάνατον, έλαβε τιμητικά από την Ελληνική Πολιτεία το βαθμό της Υποναυάρχου. Πολέμησε ηρωικά το 1821.

Πληροφορίες γέννησης: 11 Μαΐου 1771,
[Κωνσταντινούπολη](#)

Απεβίωσε: 22 Μαΐου 1825, [Σπέτσες](#)

Η Μπουμπουλίνα στο πλοίο «Αγαμέμνων», πίνακας του Γερμανού ζωγράφου Peter von Hess

Όταν ξεκίνησε η ελληνική επανάσταση, είχε σχηματίσει δικό της εκστρατευτικό σώμα από [Σπετσιώτες](#), τους οποίους αποκαλούσε «γενναία μου παλικάρια». Είχε αναλάβει να αρματώνει, να συντηρεί και να πληρώνει τον στρατό αυτό μόνη της όπως έκανε και με τα πλοία της και τα πληρώματά τους, κάτι που συνεχίστηκε επί σειρά ετών και την έκανε να ξοδέψει πολλά χρήματα για να καταφέρει να περικυκλώσει τα τουρκικά οχυρά, το [Ναύπλιο](#) και την [Τρίπολη](#). Έτσι τα δύο πρώτα χρόνια της επανάστασης είχε ξοδέψει όλη της την περιουσία.

Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα

Γεννήθηκε 11 Μαΐου του 1771 στις φυλακές της Κωνσταντινούπολης και πέθανε 22 Μαΐου του 1825.

Καταγόταν από την Ύδρα.

Υπήρξε μεγάλη ηρωίδα του 1821.

Αρχικά έγινε συνεταίρος σε πολλά πλοία αλλά πιο μετά κατασκεύασε τρία δικά της.

Έδωσε όλη της την περιουσία της για να αγοραστούν καράβια και να βοηθήσει στην Ελληνική Επανάσταση.

Η Μπουμπουλίνα ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρίας βοηθώντας με την δράση της στα πλοία.

Στα χρόνια την Επανάστασης έφτιαξε τον δικό της στρατό από Σπετσιώτες και συντηρούσε τον στρατό της με δικά της χρήματα όπως έκανε με τα καράβια.

Το 1822 το κράτος, της έδωσε ως ανταμοιβή για την πρόσφορα της την εγκατάστασή της στο Ναύπλιο.

Όταν φυλακίστηκε ο Κολοκοτρώνης στο Ναύπλιο, η Μπουμπουλίνα αντέδρασε από σεβασμό στο πρόσωπο του μεγάλου ήρωα.

Τελικά η Μπουμπουλίνα εξορίζεται στις Σπέτσες και χάνει τη γη που της είχε δώσει το Ελληνικό κράτος. Εκεί πεθάνει ύστερα από μια διαμάχη με την οικογένεια των Κουτσαίων. Η Μπουμπουλίνα θέλοντας να υπερασπιστεί τον γιό της, ώστε να παντρευτεί την κόρη των Κουτσαίων μάλωσε μαζί τους και ο πατέρας της κόρης την πυροβόλησε και τη σκότωσε.

Η Μπουμπουλίνα ήταν σπουδαία και δυνατή γυναίκα. Πολέμησε γενναία και αφιέρωσε τη ζωή της στην Ελληνική Επανάσταση.

ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

Γεννήθηκε στις φυλακές της Κωνσταντινούπολης στις 11 Μαΐου 1771 και μεγάλωσε στις Σπέτσες όπου έκανε δύο γάμους και απέκτησε 6 παιδιά.

Από τους γάμους της απέκτησε μεγάλη περιουσία την οποία την ξόδεψε αγοράζοντας πλοία και όπλα για την Ελληνική επανάσταση. Ήταν η μόνη γυναίκα που μπήκε στη ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ, την οργάνωση που προετοίμασε την Ελληνική επανάσταση.

Στη διάρκεια της επανάστασης είχε οργανώσει ένα δικό της στράτευμα από Σπετσιώτες το οποίο συμμετείχε στον αγώνα και σε μεγάλες μάχες όπως πολιορκία της Μονεμβασίας, την Άλωση της Τριπολιτσάς και του Ναυπλίου με αρχηγό την ίδια.

Η Μπουμπουλίνα πέθανε 22 Μαΐου 1825 και μετά τον θάνατό της η Ελληνική πολιτεία την τίμησε με τον τίτλο του υποναυάρχου για την προσφορά της στην Ελληνική επανάσταση.

Η Μακροβρύχια Μπουμπουλίνα ήταν Έλληνα κορίτσι της βενετικής Επαρχίας του 1821. Υπήρξε η πιο σπουδαία γυναίκα που έλαβε μέρος στην επανάσταση. Γεννήθηκε στις 11 Μαΐου 1774 και πέθανε στις 22 Μαΐου 1825. Ήγερτο γέννηθηκε στην Κωνσταντινούπολη κατά είχε καταγωγή από την Υόρτη. Παντρεύτηκε δύο φορές και είχε 6 παιδιά, τρία παιδιά από τον πρώτο της γάμο και τρία από τον δεύτερο.

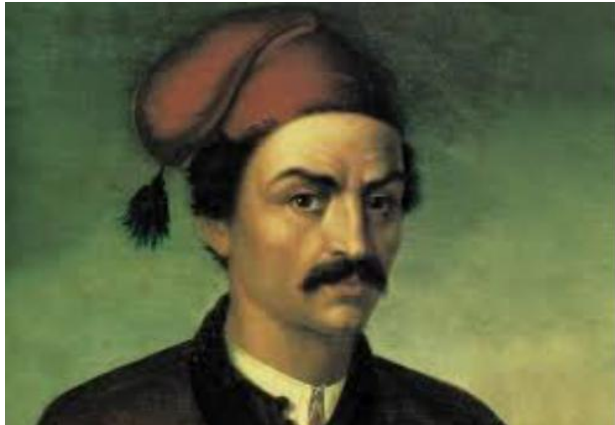
- Όταν ξεκίνησε η ελληνική επανάσταση είχε αναλάβει να αρμετσώνει και να συντηρεί τον σκωτό εφόδους όλη της την περιουσία και να προσκαλέσει την Τρένη και το Νεύρωλο.

Το 1822 πηγαίνει στην Καστελλήνη του Ναυπλίου η Μακροβρύχια έγινε εκεί. Το 1824 η Ελλάδα έφυγε τον δεύτερο εμφύλιο πόλεμο, τότε η Μπουμπουλίνα στέλνει στο Πόρτο του Κωλονοποριώτη ελεητη θεωρείται στείνα επανέστη την στείνα εξορία στις δεύστε.

Το 1825 επέστρεψε στο Γαλιόλι της Ρώλου στη Πελοπόννησο με 4.400 άντρες θέλωντας να διαμαρτυρήσει τον πόλεμο αλλά σε μια σημερινή έχασε τη ζωή της.

Την θεωρείται γιατί είναι μια γυναίκα που έζησε τη ζωή της για τον πατρίδα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΝΑΡΗΣ

Έλληνας επαναστάτης, ναύαρχος, πολιτικός.

Γεννήθηκε το 1793 στα Ψαρά που είναι νησί Βορειοδυτικά της Χίου.

Πέθανε στις 2 Σεπτεμβρίου 1877 από ανακοπή καρδιάς.

Έμεινε πολύ μικρός ορφανός από πατέρα και έτσι άρχισε να δουλεύει σε πλοία συγγενών του κυρίως σ' αυτό του θείου του του Μπουρέκα. Όταν πέθανε ο θείος του ανέλαβε ως καπετάνιος στα 20 του χρόνια.

Τον Ιούνιο του 1822 ανατίναξε την ναυαρχίδα του Τουρκικού στόλου βάζοντας μπουρλότο στην πυριτιδαποθήκη.

Στις 29 Οκτωβρίου 1822 κόλλησε το πυρπολικό του στην Τουρκική αντιναυαρχίδα <<Ρίαλα Γεμισή>> και την τίναξε στον αέρα με 800 απώλειες για τους Τούρκους.

Το 1826 τοποθετήθηκε κυβερνήτης του νέου πλοίου <<Ελλάς>>.

Μετά την στέψη του βασιλιά Όθωνα Α τον διόρισε ναύαρχο και το 1843 έγινε υπουργός ναυτικών.

Το 1877 έγινε επικεφαλής οικουμενικής κυβέρνησης για να αντιμετωπιστούν οι δύσκολες στιγμές που δημιούργησε ο Ρωσοτουρκικός πόλεμος.

Ο <<ναύαρχος>> όπως τον αποκαλούσαν πέθανε στις 2 Σεπτεμβρίου 1877

Αποτέλεσε έναν από τους πιο τολμηρούς και θαρραλέους ήρωες της επανάστασης και για αυτό τον θαυμάζω.

Χρήστος Βερούχης

ΚΟΣΜΑΣ ΜΠΑΡΜΠΑΤΣΗΣ

Έλληνας ναυτικός, πυρπολητής, επαναστάτης.

Γεννήθηκε στις Σπέτσες το 1772 και πέθανε το 1827.

Συμμετείχε με επιτυχία, ως πυρπολητής, σε πολλές ναυμαχίες κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.

Για τις υπηρεσίες του στον απελευθερωτικό αγώνα, του δόθηκε τιμητικά, ο βαθμός του υποπλοίαρχου.

Πρωταγωνίστησε στην ναυμαχία των Σπετσών στις 8 Σεπτεμβρίου του 1822.

Ο τουρκικός στόλος ήταν μεγάλος αλλά με τα ογκώδη πλοία του ήταν πολύ δύσκολο να κινηθεί. Τα ελληνικά πλοία γνωρίζοντας την θαλάσσια περιοχή και με το μικρότερό τους μέγεθος μπόρεσαν να κινηθούν πιο γρήγορα.

Η κατάσταση έγινε πολλή δύσκολη. Ο θαλάσσιος χώρος είχε καλυφθεί από πυκνούς καπνούς.

Ο Κοσμάς Μπαρμπάτσης εμφανίστηκε αποφασισμένος, ατρόμητος. Πλησίασε με το μικρό του σκάφος την τουρκική ναυαρχίδα και την πυρπόλησε. Η ναυαρχίδα κάηκε και βυθίστηκε, αναγκάζοντας τον φοβισμένο εχθρό να αποχωρήσει.

Η αναπαράσταση της Ναυμαχίας των Σπετσών είναι μια μεγάλη, υπέροχη γιορτή η οποία γίνεται κάθε χρόνο τον Σεπτέμβριο, στο λιμάνι των Σπετσών και ονομάζεται «Αρμάτα». Παρακολουθώντας την «Αρμάτα» με την οικογένειά μου έμαθα για τον Κοσμά Μπαρμπάτση. Πραγματικά τον θαυμάζω για το θάρρος του.

Γιώργος Καραμέρης

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

Ηγετική μορφή της Ελληνικής Επανάστασης, που έδρασε στην Πελοπόννησο και εξ αυτού του λόγου είναι γνωστός και ως «Γέρος του Μωριά»

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης γεννήθηκε 3 Απριλίου του 1770 στο Ραμοβούνι της Μεσσηνίας. Το όνομά του το πήρε προς τιμή του Ρώσου αξιωματικού Θεόδωρου Ορλώφ. Η οικογένειά του ζούσε στο Λιμποβίσι της Αρκαδίας και ήταν σε αδιάκοπη διαμάχη με τους Τούρκους. Ο πατέρας του ο κλεφτοκαπετάνιος Κωνσταντής Κολοκοτρώνης, σκοτώθηκε από τους Τούρκους το 1780.

Στα 17 του χρόνια ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης έγινε οπλαρχηγός και πολεμούσε τους Τούρκους. Το 1806 κατέφυγε στην Ζάκυνθο και κατατάχθηκε στον αγγλικό στρατό. Το 1821 επέστρεψε στην Πελοπόννησο για να πάρει μέρος στην επανάσταση. Έγινε αρχηγός του επαναστατικού στρατού και κέρδισε πολλές μάχες.

Η επαναστατική κυβέρνηση αναγνωρίζοντας τις ικανότητές του τον κάνουν αρχιστράτηγο των Ελλήνων. Η ίδια η κυβέρνηση κατά την διάρκεια το εμφύλιου (1823-1824) τον φυλακίζει στην Ύδρα και τον απελευθέρωσαν το 1825 για να συνεχίσει τον πόλεμο κατά των Τούρκων.

Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας κατηγορήθηκε ως αντιβασιλικός και καταδικάστηκε σε θάνατο το 1834. Ο Βασιλιάς Όθωνας του έδωσε χάρη και τον έκανε σύμβουλό του. Ο Κολοκοτρώνης πέθανε από εγκεφαλικό 3 Φεβρουαρίου του 1843 στην Αθήνα.

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης γεννήθηκε στο Ραμοβούνι Μεσσηνίας το 1770μ.Χ.

Δυστυχώς ο πατέρας του και τα δύο αδέρφια του σκοτώνονται πολεμώντας τους Τούρκους.

Ο Κολοκοτρώνης και η μητέρα του καταφεύγουν* στην Αρκαδία.

Ο Κολοκοτρώνης μετά από αυτό θύμωσε πολύ με τους Τούρκους.

Το 1785 γίνεται αρματολός** στην επαρχία του Λεονταριού.

Την τέχνη του πολέμου την έμαθε στην Αγγλία.

Έγινε μέλος την Φιλικής Εταιρείας.

Το όνειρο του ήταν να ελευθερωθεί η Ελλάδα από τους Τούρκους και κατάφερε να κάνει το όνειρο του όνειρο και των υπόλοιπων Ελλήνων!

Κατάφερε με το στρατό του να κατακτήσει την Τρίπολη και να νικήσει το Δράμαλη στα Δερβενάκια.

Παίρνει μέρος στον εμφύλιο πόλεμο εναντίον των προυχόντων, και το 1825 φυλακίζεται στο Ναύπλιο.

Αργότερα αποφυλακίζεται για να πολεμήσει τον Ιμπαήμ που είχε εντολή να συντρίψει την επανάσταση.

Ήταν υπέρ του πρώτου κυβερνήτη της Ελλάδας, του Καποδίστρια.

Το 1833 κατηγορείται για έσχατη προδοσία κατά του βασιλιά Όθωνα, καταδικάζεται σε θάνατο , αλλά τελικά με απόφαση του Όθωνα αποφυλακίζεται.

Ο Κολοκοτρώνης πέθανε το 1843 στην Αθήνα, μετά από τον γάμο του γιού του.

Τον θαυμάζουμε γιατί κατάφερε να πείσει τους Έλληνες ότι μπορούν να είναι ελεύθεροι και τους έμαθε να πολεμούν.

* πάνε να κρυφτούν

**αυτός που είχε όπλα

Αλεξάνδρα Γραμματικού

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Στις 03 Απριλίου του 1770 γεννήθηκε ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης στο Ραμβούμι της Μεσσηνίας.

Από μικρός, ακολούθησε τον πατέρα του στις διάφορες περιπέτειές του.

Η δράση του Κολοκοτρώνη σιγά-σιγά απλώθηκε, μαζί με τη φήμη του, σ' όλη την Πελοπόννησο. Το 1802 είχε γίνει τόσο επικίνδυνος στους κατακτητές, ώστε ο Βοεβόδας της Πάτρας έδωσε εντολή να σκοτωθεί Θεόδωρο Κολοκοτρώνης.

Το 1818 έγινε μέλος της Φιλικής Εταιρείας(μια μυστική οργάνωση για την προετοιμασία της επανάστασης) και τον Ιανουάριο του 1821 ξαναγύρισε στη Μάνη όπου άρχισε να προετοιμάζει την επανάσταση στην Πελοπόννησο.

Η παρουσία του ήταν σημαντική στις μάχες όπως στη νίκη στο Βαλτέτσι (13 Μαΐου 1821), στην άλωση της Τριπολιτσάς (23 Σεπτεμβρίου 1821), στην καταστροφή της στρατιά του Δράμαλη στα Δερβενάκια (26 Ιουλίου 1822).

Διοικούσε τα στρατεύματα με έξυπνο τρόπο, χρησιμοποιώντας τις τακτικές του κλεφτοπολέμου. Ήταν ευφυής και αγωνιστής.

Μετά από ένοπλες συγκρούσεις, ο ίδιος και ο γιος του συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν στο Ναύπλιο. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης πέθανε στις 4 Φεβρουαρίου 1843 το πρωί, από εγκεφαλικό επεισόδιο.

Εγώ θαμάζω τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη γιατί πολέμησε μαζί με τους συμμάχους του για να είμαστε ελεύθεροι εμείς σήμερα.

Φίλιππος Τουγουντζόγλου

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Έλληνας αρχιστράτηγος και ηγετική μορφή της Επανάστασης του 1821, οπλαρχηγός, πληρεξούσιος, Σύμβουλος της Επικρατείας.

Γεννήθηκε στις 3 Απριλίου του 1770 στο Ραμοβούνι της Μεσσηνίας.

Έδρασε στην Πελοπόννησο και γι' αυτό είναι γνωστός και ως «Γέρος του Μωριά».

Πέθανε από εγκεφαλικό επεισόδιο στις 4 Φεβρουαρίου του 1843, λίγο μετά την επιστροφή στο σπίτι του από δεξίωση στα Ανάκτορα.

Ήταν γιος του κλεφτοκαπετανίου Κωνσταντή Κολοκοτρώνη (1747-1780) από το Λιμποβίσι Αρκαδίας και της Γεωργίτσας Κωτσάκη, κόρης προεστού από την Αλωνίσταινα Αρκαδίας. Η οικογένεια των Κολοκοτρωναίων από το 16ο αιώνα, που εμφανίζεται στο προσκήνιο της ιστορίας, βρίσκεται σε αδιάκοπο πόλεμο με τους Τούρκους. Μονάχα από το 1762 έως το 1806, 70 Κολοκοτρωναίοι εξοντώθηκαν από τους κατακτητές.

Σε ηλικία μόλις 15 ετών το 1785 διορίστηκε αρματωλός εναντίον των κλεφτών που λυμαίνονταν την περιφέρεια του Λεονταρίου.

Έχοντας αποκτήσει πείρα και στη θάλασσα ως κουρσάρος, το 1805 ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης πήρε μέρος στις ναυτικές επιχειρήσεις του ρωσικού στόλου κατά τον Ρωσοτουρκικό πόλεμο.

Από το 1810 υπηρέτησε στο ελληνικό στρατιωτικό σώμα του αγγλικού στρατού στη Ζάκυνθο, όπου γρήγορα διακρίθηκε για τη δράση του εναντίον των Γάλλων και έφτασε στο βαθμό του ταγματάρχη.

Το 1818 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία και τον Ιανουάριο του 1821 ξαναγύρισε στη Μάνη όπου άρχισε να προετοιμάζει την Επανάσταση στην Πελοπόννησο γνωρίζοντας ότι η ημέρα έναρξης ήταν η 25η Μαρτίου.

Πρωταγωνίστησε σε πολλές στρατιωτικές επιχειρήσεις του Αγώνα, όπως στη νίκη στο Βαλτέτσι (13 Μαΐου 1821), στην άλωση της Τριπολιτσάς (23 Σεπτεμβρίου 1821), στην καταστροφή της στρατιάς του Δράμαλη στα Δερβενάκια (26 Ιουλίου 1822), όπου διέσωσε τον Αγώνα στην Πελοπόννησο, αφού πρυτάνευσαν η ευφυΐα και η τόλμη του στρατηγικού του νου. Οι επιτυχίες αυτές τον ανέδειξαν σε αρχιστράτηγο της Πελοποννήσου.

Η Γ' Εθνοσυνέλευση Ερμιόνης ονομάζεται Εθνοσυνέλευση με μέρος από τους πληρεξούσιους της Ελλάδας, η οποία έγινε από τις 18 Ιανουαρίου 1827 μέχρι τις 17 Μαρτίου 1827 στην Ερμιόνη Αργολίδας. Ο Κολοκοτρώνης συμμετείχε ως πληρεξούσιος στην τελευταία, τη ΙΖ' Συνεδρίαση της 17 Μαρτίου 1827.

Διοικούσε τα στρατεύματα με ιδιοφυή τρόπο, χρησιμοποιώντας τις τακτικές του κλεφτοπολέμου, ώστε να μπορεί να αντεπεξέρχεται το στράτευμα στην αριθμητική υπεροχή του αντιπάλου. Επίσης μεγάλη σημασία έδινε στην καταστροφή των πόρων (τροφές/ζωοτροφές) του αντιπάλου, καθώς και στην εξασφάλιση τροφής για το στράτευμα του.

Ως το τέλος της Επανάστασης, ο Κολοκοτρώνης συνέχισε να διαδραματίζει ενεργό ρόλο στα στρατιωτικά και πολιτικά πράγματα της εποχής.

Υπήρξε ένθερμος οπαδός της πολιτικής του Καποδίστρια και πρωτοστάτησε στα γεγονότα για την ενθρόνιση του Όθωνα.

Το 1832, μην αναγνωρίζοντας τη διοικητική επιτροπή, είχε προχωρήσει σε δημοπρασία την παραγωγή από τις εθνικές γαίες καθώς και ζήτησε την κατακράτηση της δεκάτης, ενώ είχε την εξουσία στην ύπαιθρο.

Το 1833, όμως, οι διαφωνίες του με την Αντιβασιλεία τον οδήγησαν, μαζί με άλλους αγωνιστές, πάλι στις φυλακές της Ακροναυπλίας στο Ναύπλιο με την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας. Έτσι, στις 25 Μαΐου 1834, μαζί με τον Πλαπούτα, καταδικάστηκε σε θάνατο. Έλαβε χάρη μετά την ενηλικίωση του Όθωνα το 1835, οπότε και ονομάστηκε στρατηγός και έλαβε το αξίωμα του «Συμβούλου της Επικρατείας».

Στα τελευταία χρόνια της ζωής του ο Κολοκοτρώνης υπαγόρευσε στον Γεώργιο Τερτσέτη τα «Απομνημονεύματά» του, που κυκλοφόρησαν το 1851 με τον τίτλο Διήγησις συμβάντων της ελληνικής φυλής από τα 1770 έως τα 1836 και τα οποία αποτελούν πολύτιμη πηγή για την Ελληνική Επανάσταση.

Ενσάρκωσε με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο τα θετικά στοιχεία της Επανάστασης: τη λεβεντιά, την ανδρεία, την ευρηματικότητα, τη στρατηγική ικανότητα και γι' αυτό τον θαυμάζω.

Ο Ρήγας Βελεστινός (Φεραίος) υπήρξε πρόδρομος και πρωτεργάτης του ελληνικού Διαφωτισμού. Γεννήθηκε το 1757 στο Βελεστίνο της Μπαγνησίας.

Διακρίθηκε ως λόγιος και συγγραφέας. Έγραψε αρκετά βιβλία και ποιήματα με μοναδικό σκοπό την αφύπνιση του Ελληνικού λαού για την ελευθερία από τους Τούρκους.

Μερικά από αυτά τα έργα είναι τα εξής: το «Σχολείο των ντελικάτων εραστών», το «Φυσικής Απάνθισμα», ο «Ηθικός Τρίποδας» και ο «Ανύχαρσης».

Ος κορυφαίο έργο του πάντως, θεωρείται η «Νέα Πολιτική Διοίκησης των κατοίκων της Ρούμελης, της Μικράς Ασίας, των Μεσογείων Νήσων και της Βλαχομογδανίας». Σε αυτό το έργο υπήρχε και ο Θούριος, ένα επαναστατικό τραγούδι που καλούσε τους Έλληνες για να επαναστατήσουν ενάντια των Τούρκων.

Οι παρακάτω στίχοι του Θουρίου είναι αυτοί που έμειναν στις καρδιές των Ελλήνων:

«Κάλλιο είναι μας ώρας ελεύθερη ζωή
Παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή»

Στα ταξίδια που έκανε για να μπορέσει να ξεσηκώσει όλους του λαούς ενάντια των Τούρκων, δυστυχώς συνελήφθη, στις 8 Δεκεμβρίου του 1797 από τους Αυστριακούς στην Τεργέστη και παραδόθηκε στους Τούρκους, οι οποίοι τον σκότωσαν δια στραγγαλισμού στις 12 Ιουνίου του 1798 στο Βελιγράδι.

Μαρία Κυριαζή